

[Gade]

ikke med enstemmighed har truffet en afgørelse om det modsatte, og at en ret til at pålægge den private vareindførsel restriktioner (som ikke kan pålægges erhvervsmæssig indførsel) må indebære en ret til at kontrollere, at retten til privat vareindførsel ikke misbruges. I det omfang en sådan kontrol må foregå ved grænsen for at være effektiv, kan medlemslandene opretholde en grænsekontrol med henblik på at kontrollere den private vareindførsel.

Regeringens svar på spørgsmål nr. 85 i Markedsudvalget om opretholdelse af grænsekontrol blev af offentligheden opfattet således, at regeringen både juridisk og politisk vil fastholde den opfattelse, at grænsekontrol fortsat skal eksistere. Men med svaret på spørgsmål nr. 92 i Markedsudvalget fjerner regeringen imidlertid dette indtryk ved at præcisere, at svaret på spørgsmål nr. 85 kun skal opfattes som en juridisk vurdering, hvorimod den undlader at svare på spørgsmålet om den politiske vurdering. Det var netop den manglende klarhed om regeringens politiske stillingtagen på markedsudvalgsmødet den 17. februar 1989, der førte til, at spørgsmål nr. 92 blev stillet i Markedsudvalget. Efter spørgerens opfattelse er der nu brug for klar tale fra regeringen.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne takke hr. Gade for at have stillet spørgsmålet. Vi har jo drøftet samme sag i Markedsudvalget, hvor jeg gav en klar redegørelse den 17. februar, og jeg er taknemlig for at få lejlighed til at gentage disse oplysninger her i Folketingets offentlige møde.

Et af de overordnede mål med det indre marked er, som alle ved, at mindske betydningen af grænser i videste forstand. Det er ikke noget, man kan nå resultater i ved en enkelt beslutning; det er noget, der sker gradvis gennem en lang række foranstaltninger igennem en årrække – det kan være på toldområdet, og det kan være varetransporten, som jo er enormt besværlig i dag: Hvis man skal køre varer fra Danmark til Portugal, skal man over en række grænser, og det er forfærdelig fordyrende og sinkende.

Men det kan også dreje sig om afgifter, og det kan dreje sig om grænselettelse for personer. Her er selvfølgelig tale om problemer, som kan opstå ikke bare for Danmark, men også for en række andre medlemslande.

Regeringen har givet udtryk for, at vi vil arbejde særdeles aktivt for, at der i Rådet og medlemslandene imellem findes tilfredsstillende fælles løsninger. Vi har også givet udtryk for, at det kommer til at tage tid. Det er en lang proces, og det er ikke givet, at vi i EF når disse mål inden udgangen af 1992, men det må selvfølgelig ikke forhindre os i at arbejde sammen med de andre for at nå målet.

Alene det at lette grænsekontrollen for personer er i sig selv et vigtigt resultat. Jeg er overbevist om, at blot det at opnå en lettelse mellem alle EF-lande, som svarer til den lettelse, vi kender for persontransport mellem de nordiske lande, vil blive betragtet som et vigtigt resultat.

Regeringen vil naturligvis fortsat forelægge de enkelte forslag i Folketingets Markedsudvalg, efterhånden som der skal tages stilling i EF.

Gade (SF):

Jeg vil takke for svaret af høflighedsgrunde, ikke hvis jeg skal dømme ud fra, om det var et klart svar.

Statsministeren ved jo, at embedsmandsrapporten fra januar 1989 skar ud i pap, at det er nødvendigt at fastholde grænser og dermed også opretholde grænsekontrol, bl.a. for at kunne kontrollere den private vareindførsel.

Derfor vil jeg uddybende spørge statsministeren, om meldingen i dag betyder, at vi stadig væk skal gå i usikkerhed om, hvorvidt regeringen over for de andre EF-lande vil håndhæve, at grænseområdet er afklaret med embedsmandsrapporten, eller man vil fastholde den uldne melding, der er fremgået af nogle svar i Markedsudvalget, hvor man skelner mellem juridisk og politisk forpligtelse. Jeg forstår, at statsministeren mener, at embedsmandsrapporten juridisk har ret.

Det, jeg spørger statsministeren om, og som jeg ønsker et klart svar på, er, om det er den danske regerings politik, at vi på grænseområdet ikke vil forpligte os til at fjerne grænsekontrollen i forbindelse med etableringen af EF's indre marked og dermed årstallet 1992.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det forholder sig jo således – og jeg er taknemlig over at vide, at hr. Gade er opmærksom på det – at artikel 8 A betyder, at man kan fastholde sondringen mellem erhvervsmæssig han-